

JONG GELEERD

Het team van HV De Watergeus was met afstand de jongste ploeg die deelnam aan de EVEZET Nationale Teamcompetitie. Hét Visblad nam een kijkje bij een trainingssessie van dit ‘opleidingsteam’ uit Brielle.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: MIRANDA VAN HULST

“**K**ies vandaag voor een niet te licht tuigje; minimaal één gram. Het waait nogal een beetje.” Na deze aanwijzing van teamcaptain Henk Roskam (58) verspreiden de leden van HV De Watergeus zich over de steiger aan het Noord Spui in Brielle. Daarbij zijn ze niet alleen: iedere visser wordt begeleid door een volwassene. “De vaders en opa’s geven waar nodig advies en houden een oogje in het zeil”, zegt Roskam. “Dat doen we altijd. Stel je voor dat er onverhoopt iemand in het water valt. Je bent toch verantwoordelijk voor die gasten.”

RUIM BAAN JEUGD

Dat betreft niet alleen de veiligheid, maar ook de visopleiding. Samen met Cees Rijkerkerk (59) stoomt Roskam vier junioren klaar voor de wedstrijdvisserij: Tim van den Berg (17), Bas de Pijper (16), Marijn Breedveld (14) en Dennis Arkenbout (12). “Eigenlijk zouden we deelnemen aan de Nationale Teamcompetitie met een ploeg die bestond uit drie senioren en twee junioren. Toen er echter een

senior afhaakte, kwam er nog een junior bij. Daarop hebben we besloten om ons eigenbelang aan de kant te schuiven en alles op de jeugd te zetten.” Roskam promoveerde dus tot vaste reserve.

GEEN POTTEN BREKEN

Het resultaat was ook dat De Watergeus in de Nationale Teamcompetitie niet meedoet voor het podium. “Vooraf heb ik iedereen gewaarschuwd dat ze op een mogelijke toevalstreffer na geen potten zouden breken. Je vist tegen mannen die soms al aan zes of zeven WK’s hebben deelgenomen – daar kan ik ook nog wat van leren”, zegt Roskam. “Hoe hoog we eindigen is nu onbelangrijk. Daar gaan we over vijf tot zes jaar misschien eens aandacht aan besteden. In de tussentijd is het zaak de jongens betrokken en gemotiveerd te houden.”

ZELF DOEN EN LEREN

Met dat laatste zit het deze training wel snor. Iedereen is volledig gefocust op de dobbers. Die gaan regelmatig onder, waarna vaak knappe blankvoorns het landingsnet in

>> HENK ROSKAM

COACH

Hoewel het plan was dat hij de rol van coach op zich zou nemen, acteerde Roskam in de Nationale Teamcompetitie van 2016 noodgedwongen als speler-coach. "Cees moest vanwege werkverplichtingen een paar keer verstek laten gaan en we hadden ook nog een paar blessures. Dan mis je toch een extra reserve. Maar goed, zo pakte ik ook mijn wedstrijden nog mee."

Gekookte henpen is een vast onderdeel van het wintervoer.

HV DE WATERGEUS NEEMT OOK VOLGEND JAAR WEER DEEL AAN DE TEAMCOMPETITIE – NEEM HET TEGEN HEN OP EN SCHRIJF JE OOK IN VOOR 2017!

worden gedirigeerd. "Je hengel nog iets meer naar achter houden, Dennis", klinkt het achter de benjamin van het team. Die moet zich helemaal strekken om de vis te kunnen landen, maar slaagt hier na twee pogingen wel in. "Ze moeten alles zelf doen", verklaart Roskam zijn afwachtende houding. "Daar leren ze meer van dan wanneer ze achter mijn viskist staan te kijken hoe ik het doe. En vergis je niet: Dennis presteerde met een 79^e plek individueel het beste van ons allemaal."

SPARRINGPARTNER

In de aanloop naar wedstrijden is er ook getraind met het Maver-Zam-

mataro team – de winnaars van de EVEZET Nationale Teamcompetitie. "Cees kent Leo Koot goed, dus de lijntjes met dat team zijn kort. Voor ons is het erg leerzaam en die mannen vinden het leuk om die gastjes wat bij te brengen." Bovendien vormt De Watergeus – dat achttiende werd in een deelnemersveld van twintig ploegen – geen bedreiging voor Koot & co. "Ze zullen bijvoorbeeld niet zo snel gaan trainen met het team vol internationals van The Dutch Lions. Dat zijn echte concurrenten." Toch plukte ook het Maver-Zammataro team de vruchten van de gezamenlijke trainingen. "Wij hebben hen in de eerste wedstrijd

aan het Beukerskanaal op het goede spoor gezet", zegt Roskam trots.

SAMEN UREN MAKEN

Al die wedstrijden en trainingen kosten de nodige tijd. "Als je meedoet aan de Teamcompetitie, ben je in totaal zo'n zeven tot acht weekenden kwijt", becijfert Roskam terwijl hij een voorn onthaakt en in één beweging door de verse caster die hij al in de hand had aan de haak prikt – wedstrijdvis draait om snelheid en routine. "Voor deze jongens is vissen hobby nummer één, dus dat vormt gelukkig geen probleem." Daarbij dragen al die gezamenlijke uren bij aan het teamgevoel. "Je leeft met zijn allen naar zo'n weekend toe en beleeft dit met elkaar. Iedereen geeft zijn mening en draagt zijn steentje bij, wat helpt bij het verbroederingsproces."

GROEPS- EN TEAMGEVOEL

Daar zijn Roskam en Rijkerkerk eigenlijk nog het meest trots op. "We hebben op natuurlijke en spontane wijze verschillende mensen bij elkaar gebracht en als team laten functioneren. Waar het voorheen solisten waren, overheerst nu het groeps- en teamgevoel – ook bij de

ouders, opa's en alle andere betrokkenen." Om dit vast te houden en verder uit te kunnen bouwen, is er ook bewust voor gekozen om deel te nemen aan de Teamcompetitie. "Zouden we de jongens als team hebben ingeschreven bij de categorie tot twintig jaar, dan gaan ze na verloop van tijd individueel verder en hun eigen weg. Nu kunnen we het spulletje hopelijk langer bij elkaar houden."

MEERJARENPLAN

Het teamvissen van De Watergeus is dus een echt meerjarenplan. "Dit eerste jaar was een pilot en een leerproces. Iedereen is echter zo tevreden en enthousiast – ook bij een lage klassering, maar met tegenslag leren omgaan hoort er ook bij – dat we hier de komende jaren mee doorgaan." Daarbij hoopt Roskam dat zijn pupillen zich zodanig ontwikkelen dat hij over een aantal jaar iets van hen kan leren. "Dat zou een logische gang van zaken zijn: de jeugd heeft immers de toekomst. Op termijn zouden de oudere jongens mogelijk ook de rol van mentor op zich kunnen nemen. Dan hebben Cees en ik het stokje mooi doorgegeven aan de volgende generatie."

Wintervoorn uit de haven van Brielle.

>> MARIJN BREEDVELD (14)

"In dit eerste jaar heb ik veel opgestoken: heel precies je dobber uitloden, goed peilen en zoeken naar plekjes, secuur cuppen en snel je spullen klaarzetten en de hengels optuigen", somt Marijn Breedveld op. Die dingen leert hij niet alleen van zijn eigen team. "Soms krijg je ook tips van degene die naast je zit tijdens de wedstrijd." Voorheen viste hij fanatiek wedstrijden bij de jeugd, maar dit bevalt hem beter. "Door tegen volwassenen te vissen steek je meer op en ontwikkel je je sneller. Iedere training of wedstrijd leer je wel iets nieuws." Daar hoort wel een aangepast verwachtingspatroon bij. "Logisch, want die mannen hebben 20-30 jaar meer ervaring dan ik. Maar onze doelstelling – niet als laatste eindigen – hebben we gehaald."

>> TIM VAN DEN BERG (17)

"Teamvissen is meer dan vissen", zegt Tim van den Berg. "We vormen een hechte groep. Bij wedstrijden zitten we met zijn allen in een huisje, gaan we samen uit eten en maken we 's avonds een kampvuurtje. Het is heel gezellig en leuk." Qua visserijen is hij van verschillende markten thuis – Van den Berg werd in 2014 Nederlands kampioen kustvissen bij de junioren t/m 16 jaar – maar nu ligt de focus op de vaste hengel. "Het doel is om goed te presteren met het team en daar mijn steentje aan bij te dragen. Daarbij profiteren we van de jarenlange ervaring van Henk en Cees en leert iedereen veel bij. Ook kijk ik goed hoe Henk de coaching aanpakt, zodat ik in de toekomst zijn rol zou kunnen overnemen."

>> BAS DE PIJPER (16)

"Hoewel dit een leerjaar was, worden we niet onderschat door de concurrentie", zegt Bas de Pijper. "We krijgen sowieso veel leuke reacties van andere teams. Het gebeurt regelmatig dat die ons ook advies geven." Bijvoorbeeld over de loodzetting. "Die zet ik nu dichterbij de haak. Het aas wordt dan rustiger aangeboden en zo maak je meer kans op brasem." In de tweede wedstrijd aan het Beukerskanaal lukte dat prima en werd De Pijper 7de in een vak van 20 deelnemers. "Dat was mijn mooiste wedstrijd. Er zat veel vis die je op verschillende afstanden kon vangen." Het doel voor de tweede editie van de Teamcompetitie is wat De Pijper betreft tweeledig. "Een hogere klassering, maar wel met minstens zo veel plezier als we dit jaar hebben gehad."

>> DENNIS ARKENBOUT (12)

Opkijken tegen de concurrentie? "Nee joh, waarom zou ik?", zegt Dennis Arkenbout. "Aan de Lage Vaart ben ik zevende geworden en heb ik toch mooi een aantal toppers verslagen. En dat terwijl ik met een hengel van tien meter lang vis – een dertien meter stok is nog te zwaar voor me." Sommige tegenstanders hebben hier wel eens moeite mee, maar er zijn ook veel deelnemers die het juist leuk vinden dat zo'n jong ventje meedoet. "Van diverse concurrenten heb ik dobbers en tuigjes gekregen om mee te oefenen." Nu het sportvissen steeds serieuzer wordt, moet Arkenbout soms ook kiezen tussen zijn voetbalelftal en vissen. "Vissen!", klinkt het resoluut. "Ik kan het team niet in de steek laten – en bij voetbal hebben ze meer reserves."

TEAM